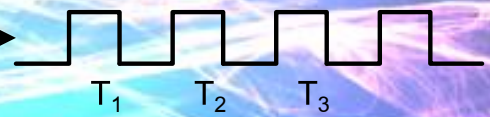

โมโนสเตเบิล มัลติไวเบเรเตอร์

9.1 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์

ลักษณะการทำงานของวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ในสภาวะปกติวงจรอยู่ที่สภาวะเสถียรภาพ จนกว่าจะมีสัญญาณจากภายนอกป้อนเข้ามากระตุ้นการทำงาน วงจรจะกลับไปอยู่ที่สภาวะกึ่งเสถียรภาพ เวลาที่วงจรทำงานอยู่ในสภาวะกึ่งเสถียรภาพขึ้นอยู่กับค่าเวลาคงที่ของค่า RC ที่ใช้ในวงจร เมื่อหมดเวลาคงที่ของ RC วงจรจะกลับคืนไปสู่สภาวะเสถียรภาพตามเดิม จนกว่าจะมีสัญญาณจากภายนอกป้อนเข้ามากระตุ้นการทำงานอีกครั้ง วงจรก็จะกลับไปอยู่ในสภาวะกึ่งเสถียรภาพชั่วขณะอีกครั้ง เป็นเช่นนี้เรื่อยไป

หลักการทำงานของวงจรโมโนสเตเบิลมิัลติไวเบรเตอร์

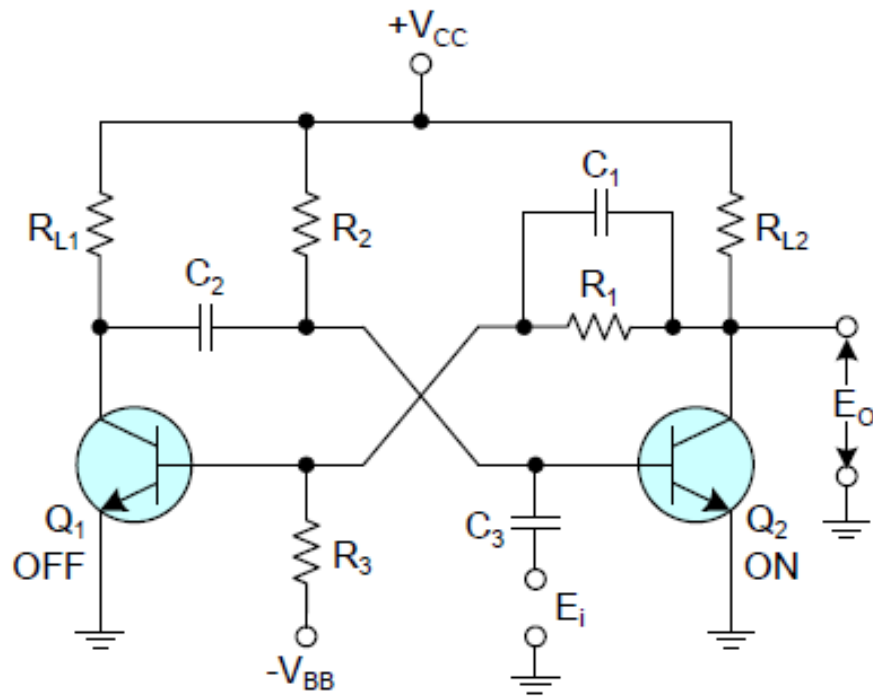
หลักการทำงานของวงจรโมโนสเตเบิลมิัลติไวเบรเตอร์ โดยทางด้านอินพุต จะต้องมีสัญญาณพัลส์มากระตุ้นควบคุมการทำงาน ได้สัญญาณออกเอาต์พุตเป็นคลื่นสี่เหลี่ยม ที่มีระดับแรงดันเปลี่ยนแปลงไปจากระดับเดิม ตามแรงดันอินพุตที่ป้อนเข้ามา กระตุ้นการทำงาน เอาต์พุตที่ได้ออกมามีทั้งระดับแรงดันและช่วงเวลาในการทำงาน เปลี่ยนแปลงไป ตามระดับแรงดันที่ป้อนให้วงจร การกลับเข้าสู่สภาวะปกติของวงจรจะเป็นไปโดยอัตโนมัติตามการกำหนดเวลาคงที่ของ RC ที่ประกอบรวมในวงจร และวงจรจะมีการทำงานทุกครั้งเมื่อมีการป้อนสัญญาณพัลส์กระตุ้น (Trigger Pulse) เข้ามาที่อินพุต วงจรโมโนสเตเบิลมิัลติไวเบรเตอร์จะทำงานอย่างต่อเนื่องเมื่อมีสัญญาณพัลส์กระตุ้นป้อนให้อินพุตอย่างต่อเนื่อง ได้สัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมที่ส่งออกเอาต์พุตมีค่าความแรงของแรงดัน และช่วงเวลาในการทำงานที่เหมือนกัน

9.2 โหมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ชนิดทรานซิสเตอร์

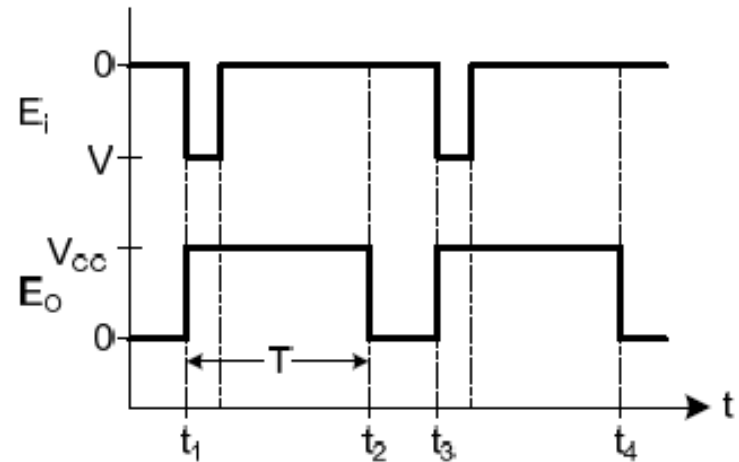
วงจรมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดทรานซิสเตอร์ ประกอบด้วยวงจรกลับสัญญาณ 2 วงจร เอาต์พุตของวงจรกลับสัญญาณวงจรแรกต่อเป็นอินพุตของวงจรกลับสัญญาณวงจรที่สอง และเอาต์พุตของวงจรกลับสัญญาณวงจรที่สองต่อเป็นอินพุตของวงจรกลับสัญญาณวงจรแรก โดยที่เอาต์พุตของวงจรกลับสัญญาณวงจรแรก ส่งผ่านสัญญาณด้วย RC จากเอาต์พุตไปยังอินพุตของวงจรกลับสัญญาณวงจรที่สอง ส่วนเอาต์พุตของวงจรกลับสัญญาณวงจรที่สองส่งผ่านสัญญาณด้วย R ไปยังอินพุตของวงจรกลับสัญญาณวงจรแรก

9.2 ไมโครสเตเบิลิลต์ติไวเบรเตอร์

ชนิดทรานซิสเตอร์ (ต่อ)

(ก) วงจร

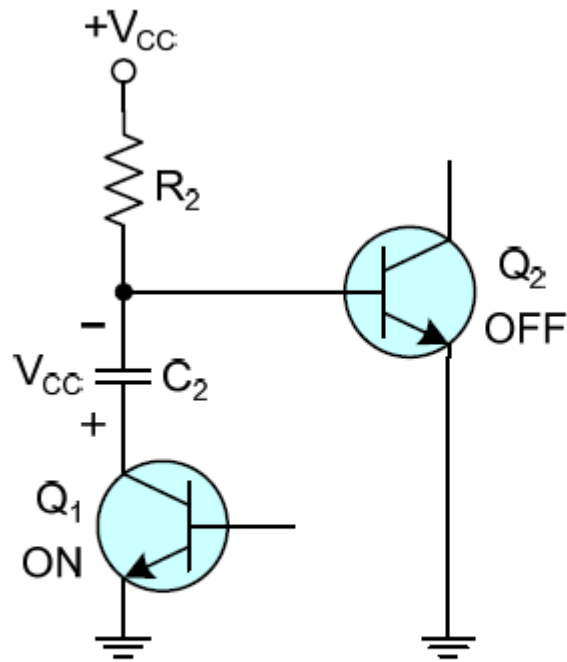
(ข) สัญญาณ

9.2 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ชนิดทรานซิสเตอร์ (ต่อ)

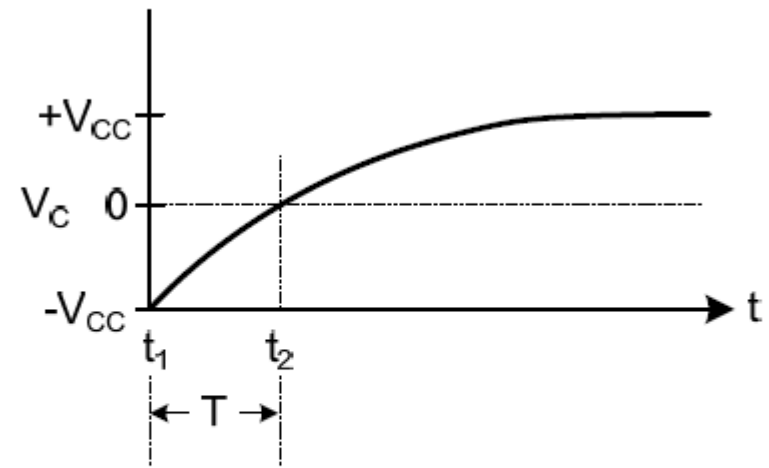
จากรูปเป็นการแสดงวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดทรานซิสเตอร์ ประกอบด้วยทรานซิสเตอร์ 2 ตัว สภาพะปกติที่ยังไม่มีสัญญาณอินพุต E_i ป้อนเข้ามาที่ขา B ของ Q_2 ตัว Q_1 ไม่ทำงาน (OFF) ส่วนตัว Q_2 ทำงาน (ON) ถึงจุดอิ่มตัว เป็นสภาพะปกติของวงจร หรือสภาพะเสถียรภาพของวงจร ทำให้ตัว C_2 ทำการประจุแรงดันถึงค่า $+V_{CC}$ มีขั้วแรงดันจ่ายบวกขวาลบ

ที่ช่วงเวลา t_{-1} ยังไม่มีสัญญาณอินพุต E_i ป้อนเข้ามา วงจรแบ่งแรงดัน R_1 และ R_3 ร่วมกับแหล่งจ่ายแรงดัน $-V_{BB}$ จ่ายแรงดันไบแอสกลับให้ขา B ของ Q_1 ทำให้ Q_1 ไม่ทำงาน มีไบแอสบวกป้อนไปให้ขา B ของ Q_2 ทำให้ Q_2 ทำงาน ซึ่งเป็นสภาพะทำงานปกติ หรือสภาพะเสถียรภาพ

9.2 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ชนิดทรานซิสเตอร์ (ต่อ)

(ก) ส่วนของวงจรรูปที่ 9.2 ที่เวลา t_1

(ข) ตัวเก็บประจุ C_2 เปลี่ยนแปลงการประจุ

9.2 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ชนิดทรานซิสเตอร์ (ต่อ)

ที่ช่วงเวลา t_{+1} มีสัญญาณพัลส์ลบถูกป้อนเข้ามาที่ขา B ของ Q_2 ทำให้ตัว Q_2 กลับไปอยู่ในสถานะไม่ทำงาน ขา C ของ Q_2 มีแรงดันค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนถึงค่า $+V_{CC}$ มีผลทำให้ขา B ของ Q_1 ได้รับไบแอสตรง ตัว Q_1 ทำงานจนถึงจุดอิ่มตัว เสมือนขา C ของ Q_1 ถูกต่อลงกราวด์ ทำให้แผ่นเพลตด้านซ้ายของตัว C_2 ถูกต่อลงกราวด์

สถานะการคายประจุของตัวเก็บประจุ C_2 ผ่าน Q_1 ที่ช่วงเวลา t_{+1} ตัว Q_2 ไม่ทำงาน ตัว Q_1 ทำงานถึงจุดอิ่มตัวเสมือนช้อตลงกราวด์ ตัว C_2 เกิดการเปลี่ยนขั้วประจุภายในตัวจากแรงดัน $-V_{CC}$ จนถึง $+V_{CC}$ ผ่าน R_2 และ Q_1 ช่วงที่ตัว C_2 มีประจุแรงดัน $-V_{CC}$ ป้อนให้ขา B ของ Q_2 ตัว Q_2 ไม่ทำงาน จนเมื่อแรงดันประจุใน C_2 เป็น 0 V และเริ่มประจุแรงดันเป็นบวก ป้อนให้ขา B ของ Q_2 ตัว Q_2 จึงเริ่มทำงาน (ON) อีกครั้งที่ช่วงเวลา t_2 ได้สัญญาณพัลส์ T ออกเอาต์พุต E_O ช่วงพัลส์ T นี้เป็นช่วงเวลาที่ตัว Q_2 ไม่ทำงาน

9.2 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ชนิดทรานซิสเตอร์ (ต่อ)

การจะทำให้เกิดพัลส์ออกเอาต์พุตอีกครั้งต้องมีสัญญาณพัลส์ลบป้อนเข้ามาที่ขา B ของ Q_2 อีกครั้ง ตัว Q_2 ไม่นำกระแสชั่วขณะ และตัว Q_1 นำกระแสชั่วขณะ การทำงานเป็นเช่นนี้ ทุกครั้งที่มีสัญญาณพัลส์ลบป้อนมากระตุ้นที่ขา B ของ Q_2 จึงทำให้วงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์สามารถสร้างให้เป็นวงจรตั้งเวลา หรือวงจรหน่วงเวลา (Time Delay Circuit) ได้ การกำหนดค่าเวลาคงที่ในการทำงาน ขึ้นอยู่กับค่าเวลาคงที่ของค่า R_2 และ C_2 ที่ใช้ต่อรวมวงจร ค่าเวลา T คำนวณได้ดังนี้

$$T = 0.69 R_2 C_2$$

s

เมื่อ T = ช่วงเวลาที่ตัว Q_2 ไม่ทำงาน

หน่วย s

R_2 = ค่าความต้านทานที่ใช้ในวงจร

หน่วย Ω

C_2 = ค่าความจุที่ใช้ในวงจร

หน่วย F

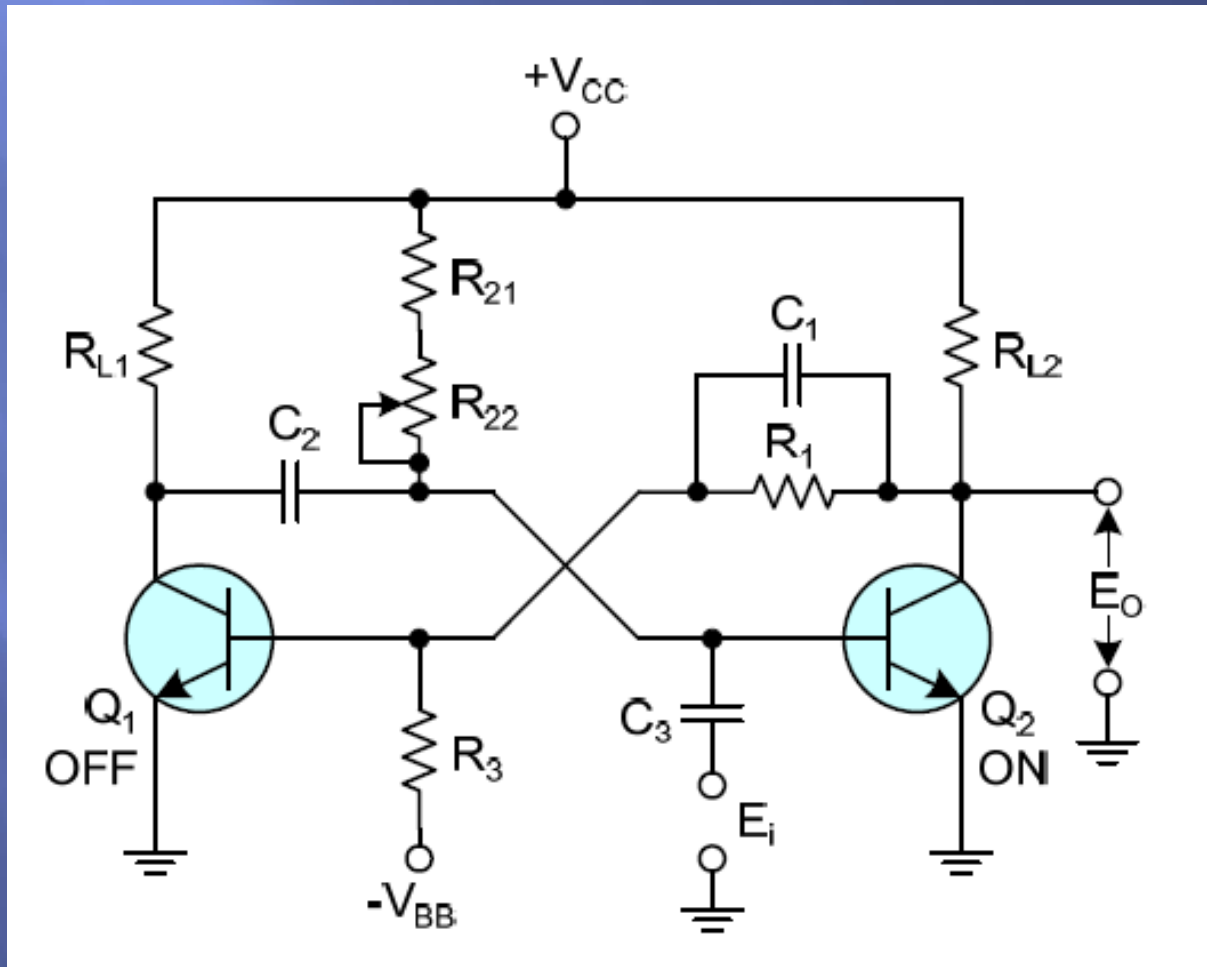
9.2 โมนอสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ชนิดทรานซิสเตอร์ (ต่อ)

ในกรณีที่ต้องการปรับแต่งความกว้างของคลื่นสี่เหลี่ยมออกเอาต์พุตให้ได้ค่าความกว้าง ถูกต้องตามต้องการ สามารถทำได้โดยแทนตัวต้านทาน R_2 ด้วยตัวต้านทานคงที่ต่ออนุกรม กับตัวต้านทานปรับเปลี่ยนค่าได้ในค่าความต้านทานที่เหมาะสมเข้าไปแทน จะช่วยทำให้ สามารถปรับค่าความกว้างของคลื่นสี่เหลี่ยมส่งออกเอาต์พุตเปลี่ยนแปลงได้ ช่วยให้ค่า ความกว้างของคลื่นสี่เหลี่ยมที่ถูกต้องตามต้องการออกไปใช้งาน C_2 ที่ใช้ต่อร่วมวงจร

วงจรโมนอสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดทรานซิสเตอร์ แบบปรับค่าความกว้างคลื่น สี่เหลี่ยมได้ โดยเปลี่ยนตัวต้านทาน R_2 ให้เป็นตัวต้านทาน R_{21} อนุกรมกับ R_{22} วงจรตัว R_{21} , R_{22} และ C_2 ต่อเป็นวงจรกำหนดเวลาคงที่ในการหยุดทำงานของ Q_2 เมื่อปรับเปลี่ยนค่าความ ต้านทานของ R_{22} ไป เป็นการปรับเปลี่ยนค่าเวลาคงที่ให้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ Q_2 มี ช่วงเวลาหยุดทำงานเปลี่ยนแปลงไป ช่วยปรับเปลี่ยนค่าความกว้างของคลื่นสี่เหลี่ยมที่จ่าย ออกเอาต์พุต

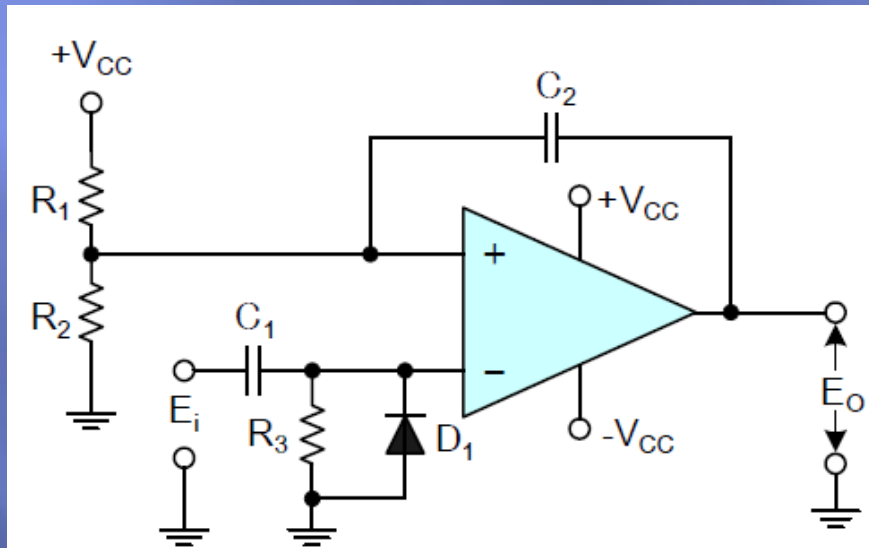
9.2 ไมโครสแตเบิลลต์ติไวเบอร์เตอร์

ชนิดทรานซิสเตอร์ (ต่อ)

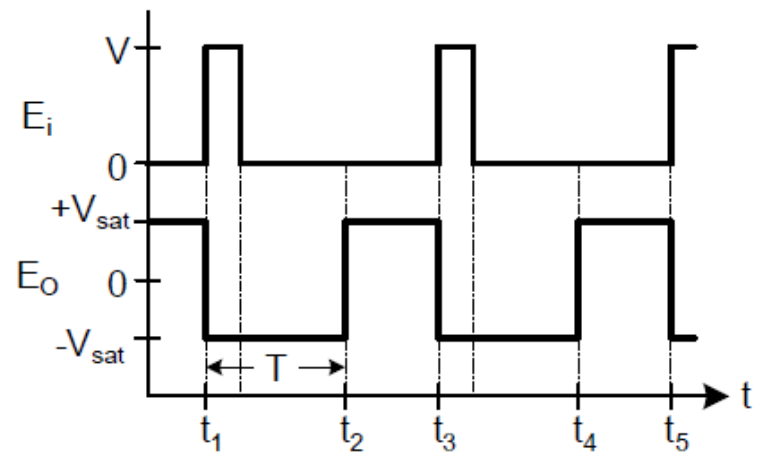

9.3 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดออปแอมป์

ออปแอมป์สามารถนำมาสร้างเป็นวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ได้ โดยจัดวงจรใช้งานให้เหมาะสม และเพิ่มอุปกรณ์ประกอบรวม RC เข้าไปในวงจร สถานะการเปลี่ยนแปลงการทำงานที่เอาต์พุตของวงจร จะต้องจ่ายพัลส์เข้ามาระตุ้นทางอินพุต

(ก) วงจร

(ข) สัญญาณ

9.3 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดออปแอมป์ (ต่อ)

สัญญาณอินพุตพัลส์ถูกป้อนเข้าขาอินเวอร์ตติ้ง (-) มี C_1 และ R_3 ต่อเป็น วงจรดิฟเฟอเรนเชียลเฟอเรนชิเอเตอร์ ได้สัญญาณตกคร่อม R_3 เป็นสัญญาณดิฟเฟอเรนเชียล โดย ช่วงลบของสัญญาณดิฟเฟอเรนเชียลถูกไดโอด D_1 ตัดออก ได้เป็นสัญญาณคลื่นยอด แแหลมช่วงบวกหรือคลื่นพัลส์บวกป้อนให้ขาอินเวอร์ตติ้ง (-) ที่ขาอนอินเวอร์ตติ้ง (+) ได้รับแรงดันไบแอสจากวงจรแบ่งแรงดัน R_1 และ R_2 กำหนดแรงดันเป็นบวกให้ ทำให้ ในสถานะที่ยังไม่มีสัญญาณพัลส์จากอินพุตป้อนเข้ามาที่เอาต์พุต E_0 มีแรงดันออก ประมาณ $+V_{sat}$ ตัว C_2 ที่ต่อจากขาเอาต์พุต E_0 มายังขาอนอินเวอร์ตติ้ง (+) ทำการ ประจุแรงดันเก็บไว้ มีขั้วแรงดันตกคร่อม C_2 ด้านต่อเอาต์พุตเป็นบวก ด้านต่อกับขา อนอินเวอร์ตติ้ง (+) เป็นลบ

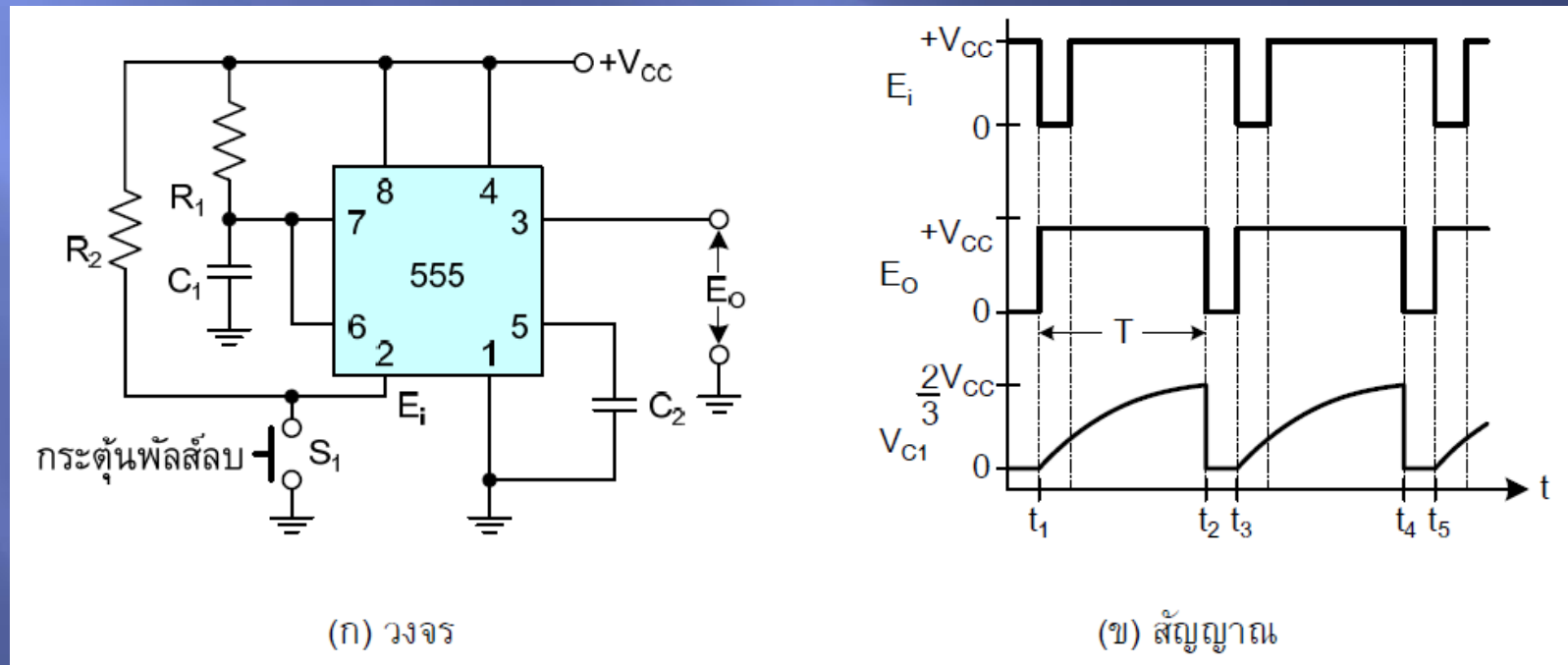
9.3 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดออปแอมป์ (ต่อ)

เมื่อมีพัลส์บวกป้อนเข้ามาที่อินพุต E_i มีขนาดแรงดันบวกมากกว่าแรงดันบวกที่ขานอนอินเวอร์ตติ้ง (+) มีผลต่อการทำงานของออปแอมป์ โดยทำให้แรงดันเอาต์พุต E_o ของออปแอมป์เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ลดค่าแรงดันลงมามีค่าเท่ากับแรงดัน $-V_{sat}$ แรงดันพัลส์ที่ป้อนเข้ามาที่อินพุตทำให้แรงดันที่ขานอนอินเวอร์ตติ้ง (+) ลดลงด้วย แรงดันขานอนอินเวอร์ตติ้ง (+) มีค่าโดยประมาณเท่ากับ $-V_{sat} - V_{C2}$

แรงดันเอาต์พุต E_o ยังคงมีค่าเป็นลบจนกว่าแรงดันที่ประจุในตัว C_2 จะสลับขั้ว มีศักย์บวกที่ขาด้านต่อกับขานอนอินเวอร์ตติ้ง (+) และมีศักย์ลบที่ขาด้านต่อกับเอาต์พุตจนทำให้แรงดันที่ขานอนอินเวอร์ตติ้ง (+) มีศักย์เป็นบวกสูงกว่าแรงดันพัลส์บวกที่อินพุตป้อนเข้ามาเอาต์พุต E_o จึงเปลี่ยนกลับไปเป็นแรงดันบวกประมาณ $+V_{sat}$ อีกครั้ง วงจรจะอยู่ในสถานะเช่นนี้จนกว่าจะมีแรงดันพัลส์บวกป้อนเข้ามาทางอินพุต E_i อีกครั้ง แรงดันเอาต์พุต E_o ของออปแอมป์จะเปลี่ยนกลับไปเป็น $-V_{sat}$ เป็นเช่นนี้เรื่อยไป

9.4 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดไอซี 555

ตัว IC เบอร์ 555 นิยมนำไปใช้งานอย่างแพร่หลายทั่วไป สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างกว้างขวาง หลายหน้าที่การทำงาน หน้าที่หนึ่งที่ยอมรับใช้งานคือสร้างเป็นวงจรโมโนสเตเบิล มัลติไวเบรเตอร์ หรือวงจรตั้งเวลา

9.4 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดไอซี 555 (ต่อ)

การตั้งเวลาถูกกำหนดด้วยค่า R_1 และ C_1 ที่ประกอบรวมวงจร ในการทำให้วงจรทำงาน จะต้องป้อนสัญญาณกระตุ้นเข้าที่อินพุต E_1 ขาทรigger 2 เพื่อเป็นการกระตุ้นให้วงจรเริ่มทำงาน แรงดันที่ขั้วบวกอินพุตของตัวเปรียบเทียบ 2 ภายในตัว IC เบอร์ 555 มีค่าแรงดันคงที่จ่ายให้ประมาณ $V_{CC} / 3$ ดังนั้นสัญญาณกระตุ้นที่ป้อนเข้ามาต้องมีค่าแรงดันต่ำกว่าค่าแรงดัน $V_{CC} / 3$ จึงสามารถใช้ได้

ขณะที่ยังไม่มีสัญญาณพัลส์ลบป้อนเข้ามาที่อินพุต E_1 ขาทรigger 2 ทรานซิสเตอร์ Q_1 ภายในตัว IC เบอร์ 555 ทำงาน มีกระแสไหลจากแหล่งจ่าย $+V_{CC}$ ผ่าน R_1 ไป Q_1 ลงกราวด์ ตัว C_1 ที่ต่อในวงจรไม่ประจุแรงดัน เมื่อป้อนสัญญาณพัลส์ลบกระตุ้นที่อินพุต E_1 ทรigger ขา 2 ของ IC มีผลให้เอาต์พุตของตัวเปรียบเทียบ 2 ภายในตัว IC มีสัญญาณออกเอาต์พุตไปกระตุ้น ฟลิปฟลอปในตัว IC ให้มีไฟลบจ่ายไบแอสให้ขา B ของ Q_1 ทำให้ Q_1 หยุดทำงานไม่นำกระแส

9.4 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดไอซี 555 (ต่อ)

ในขณะที่ Q_1 หยุดทำงาน กระแสไหลจาก $+V_{CC}$ ผ่าน R_1 ไปประจุแรงดันในตัว C_1 แรงดันถูกประจุในตัว C_1 ค่อยๆ เพิ่มขึ้น จนเมื่อแรงดันประจุในตัว C_1 ถึงประมาณ $2 V_{CC} / 3$ แรงดันค่านี้จะส่งผลให้ขั้วบวกของตัวเปรียบเทียบ 1 ในตัว IC มีศักย์เป็นบวก ตัวเปรียบเทียบ 1 ทำงานมีสัญญาณออกเอาต์พุตไปกระตุ้นฟลิปฟล็อปให้มีสถานะกลับมามีอยู่ในสถานะเดิม เกิดศักย์บวกป้อนให้ขา B ของ Q_1 ทำงานอีกครั้ง

เมื่อ Q_1 ทำงานทำให้ขา 7 ของ IC เสมือนถูกต่อลงกราวด์ ตัว C_1 เริ่มคายประจุแรงดันผ่านขา 7 ลงกราวด์จนหมดเป็น $0 V$ เตรียมพร้อมสำหรับการประจุในครั้งต่อไป ช่วงเวลาที่ตัว C_1 เริ่มประจุแรงดันจนถึงช่วงเวลาที่ตัว C_1 คายประจุเรียกว่าช่วงเวลา T เป็นช่วงเวลาสัญญาณพัลส์ออกเอาต์พุต เวลา T ที่เป็นความกว้างของพัลส์ไม่ถูกกำหนดด้วยค่าแรงดันของแหล่งจ่าย $+V_{CC}$ ที่ป้อนให้วงจร แต่ถูกกำหนดด้วยค่า R_1 และ C_1 ที่ต่อในวงจร

9.4 โมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ชนิดไอซี 555 (ต่อ)

ช่วงเวลา T หาได้จากสมการ

$$T = 1.1 R_1 C_1$$

เมื่อ T = ช่วงเวลาความกว้างพัลส์เอาต์พุต หน่วย s

R_1 = ค่าความต้านทานที่ใช้ในวงจร หน่วย Ω

C_1 = ค่าความจุที่ใช้ในวงจร หน่วย F